

Save the Children

DARRERE LA PANTALLA: VIOLENCIA SEXUAL CONTRA LA INFANCIA EN L'ENTORN DIGITAL

Anàlisi de sentències sobre abusos sexuals a infants
a través d'Internet arreu de l'Estat

v. 2026

savethechildren.cat

Índex

3	<i>Introducció</i>
4	<i>Característiques de la ciberseducció de menors</i>
4	<i>Els perfils</i>
6	<i>El procés judicial</i>
8	<i>Accés a Barnahus</i>
9	<i>Recomanacions</i>

1. Introducció

L'avenç i el desenvolupament constants de les tecnologies implica que, cada vegada més, l'entorn digital estigui intrínsecament lligat a gairebé totes les facetes de la nostra vida quotidiana, i que s'acabi esborrant la línia que separava el món digital de l'analògic. Això també és cert per a infants i adolescents, que es relacionen des d'edats primerenques amb les tecnologies i Internet: gairebé el 58 % utilitza Internet de manera habitual des dels 11 anys, i gairebé 1 de cada 3 ho fa de manera habitual abans de complir els 10 anys.¹

Malgrat que l'era digital ha portat noves oportunitats, també ha amplificat riscos ja existents per a la infància i l'adolescència, i alhora ha generat noves formes de violència i particularitats per a les formes de violència ja existents. Entre aquests riscos destaquen, per la seva gravetat, les violències sexuals que tenen lloc en l'entorn digital

Segons les últimes dades del Ministeri de l'Interior, el 2024 es van presentar 1.078 denúncies per delictes sexuals en l'entorn digital que tenien com a víctima un infant o adolescent, de les quals el 68,6% eren noies.² Les denúncies que tenen com a víctima la infància i adolescència representen el 84,2% del total d'aquesta mena de delictes.

No obstant això, sabem que aquestes dades són només la punta de l'iceberg: en una enquesta pròpia duta a terme a 1.008 joves a Espanya, el 97 % dels participants van respondre haver sofert algun tipus de violència sexual en l'entorn digital quan eren menors d'edat.³ El 33 % havia tingut contacte amb una persona adulta amb finalitats sexuals en l'entorn digital durant la seva infància i adolescència.

Per tot això, hem volgut actualitzar també les dades relatives a l'abús sexual infantil a Internet, conegut com a ciberseducció de menors o online grooming, per comparar-les amb l'estudi de sentències corresponent al període 2021-2022. Hem analitzat, doncs, 23 sentències dels anys 2023 i 2024⁴ corresponents a 28 casos de ciberseducció de menors.

1 Save the Children (2024). **Drets sense Connexió.**

2 Ministeri de l'Interior. Portal estadístic de cibercriminalitat.

3 Save the Children (2025). **Xarxes que atrapen.**

4 Anàlisi prèvia del període 2023-2024 duta a terme per la Clínica Jurídica per la Justícia Social. Facultat de Dret, Campus dels Tarongers, Universitat de València.

2. Característiques de la ciberseducció de menors

La ciberseducció de menors o *online grooming* és el delictes en què una persona adulta contacta amb un infant o adolescent per mitjans electrònics amb la finalitat de fer-lo participar en qualsevol activitat sexual; per exemple, obtenir material digital de contingut sexual o generar trobades sexuals en l'àmbit digital o en el físic. Tot i que hi ha diferents maneres d'aconseguir aquesta interacció, de la mateixa manera que en l'abús sexual físic es caracteritza per:

- » L'establiment d'un vincle de confiança, sigui enganyant-lo, subornant-lo o coaccionant-lo, o fins i tot fingint una altra identitat.
- » L'aïllament de la víctima per assegurar-se que està desprotegida i, per tant, evitar que l'abús es descobreixi.
- » La valoració del risc amb preguntes i accions de control per, així, garantir que la situació d'abús continua sense sortir a la llum.
- » La ruptura una vegada que l'agressor se sent amb confiança per introduir la temàtica sexual.
- » La petició sexual, que pot ser per mitjà de material audiovisual, una trobada física, o totes dues formes.

El contacte pot produir-se en qualsevol dels espais on infants i adolescents accedeixen de manera habitual: xarxes socials, plataformes de videojocs, canals de *streaming*, aplicacions de missatgeria, etc. Tot i que sol tractar-se d'un procés progressiu, actualment s'han descrit canvis en aquestes pautes «tradicionals»: s'ha observat com s'accelera el procés amb peticions sexuals immediates, moltes vegades sense arribar a l'entorn físic.

3. Els perfils

• Perfil de la víctima

En el 60,7 % dels casos analitzats, la víctima era una nena, i en el 39,3 %, un nen. Aquestes dades confirmen, doncs, la predominança de víctimes femenines. Aquesta diferència entre nens i nenes és inferior al de l'abús físic, en què l'edat mitjana entre les víctimes continua situant-se entorn dels 13 anys, sense diferències entre noies i nois.

Edat	% total del període 2023-2024	% de nenes	% de nens
9 anys	3,6 %	0 %	100 %
10 anys	3,6 %	100 %	0 %
11 anys	7,1 %	100 %	0 %
12 anys	3,6 %	100 %	0 %
13 anys	25 %	42,9 %	57,1 %
14 anys	21,4 %	50 %	50 %
15 anys	25 %	57,1 %	42,9 %
16 anys	10,7 %	100 %	0 %
Total	100 %	60,7 %	39,3 %

Tan sols en el 12 % de les sentències analitzades va haver-hi més d'una víctima, la qual cosa suposa un notable descens en la tendència observada en el període anterior. Això s'ajusta al *modus operandi* típic de la ciberseducció, en què el contacte és personalitzat i adaptant l'estratègia de contacte i manipulació a la víctima.

• Perfil de la persona agressora

Respecte del perfil de la persona agressora, en totes les sentències analitzades l'acusat era un home, i el 33,3 % era una persona desconeguda. Aquestes dades confirmen que els agressors en els entorns digitals són majoritàriament homes i no són sempre persones desconegudes.⁵ En el 78,3 % dels casos les persones involucrades no tenen antecedents penals; mentre que en el 8,7 % de les sentències no consta aquesta informació.

	% del període 2023-2024	% del període 2021-2022
Conegut	41,7 %	49,2
Familiar	25 %	3,3 %
Desconegut	33,3 %	47,5 %
Total	100 %	100 %

5 Véase Save the Children (2025). *Xarxes que atrapen*.

4. El procés judicial

- **Com es destapa l'abús: la mare i la víctima**

En gairebé la meitat dels casos (el 43,7 %) és la mare de la víctima qui presenta la denúncia davant les autoritats, i es manté la tendència que és la mare la denunciante principal en aquests casos. No obstant això, s'observa un percentatge significatiu de denúncies que provenen directament de la víctima (el 37,5 %). El pare apareix com a denunciante en el 12,5 % dels casos.

- **Durada**

Més de la meitat dels casos van durar 3 anys o més (el 60,7 %); mentre que el 35,7% es va resoldre entre 1 i 2 anys, i el 14,3 % va superar els 5 anys de durada.

Durada	% del període 2023-2024
1-2 anys	35,7%
2-3 anys	3,6%
3-4 anys	39,3%
4-5 anys	7,1%
Més de 5 anys	14,3%
Total	100%

En el període anterior observem, també, que la major part dels processos duraven uns 3 anys, i el 24,6 % s'estenia més enllà dels 5 anys.

- **Exploració de la víctima**

De manera similar al que succeeix en l'abús sexual físic, en el 61 % dels casos l'exploració es duu a terme davant del jutge de guàrdia/instrucció —cosa que suposa un augment respecte del 26,2 % del període 2021-2022—, però el ministeri fiscal adquireix un paper més rellevant que la policia: el 23 % enfront del 6 %, respectivament. En el període anterior, la policia duia a terme l'exploració en el 21,3 % dels casos. A més, veiem que en el 65 % dels casos la víctima ha de declarar més de 2 vegades, i fins i tot pot arribar a explicar la seva experiència 3 vegades abans del judici. Com sabem, el fet que una víctima hagi de repetir la violència patida, a més d'altres aspectes inclosos en els processos judicials llargs, implica que hagi de revivir la situació traumàtica, amb el risc de revictimització que això suposa.

- **Mitjans probatoris**

El mitjà de prova que més vegades s'empra és la declaració de la víctima —en el 96 % de les sentències—, seguida de la prova documental i la pericial psicològica. En el cas de la ciberseducció, la declaració de la víctima com a únic mitjà de prova es dona en una sola sentència. La combinació de mitjans probatoris més freqüent és la declaració de la víctima i la prova documental. El fet que la prova documental de l'abús sexual digital tingui més pes té sentit, ja que tant les converses com les imatges i els arxius queden en els servidors, i similars.

En relació amb la **prova preconstituïda**, en el 35 % dels casos no consta ni s'esmenta, però es destaca que en el 65 % dels casos sí que es va practicar.

La història de la Marta

La Marta cursava 6è de Primària quan en Víctor, el professor de música de la seva escola, va contactar amb ella a través d'Instagram utilitzant un perfil fals. Ocultant la seva veritable identitat i el seu aspecte, va iniciar una relació virtual amb la nena presentant-se com un suport emocional i intentant ajudar-la a solucionar els seus problemes per, després, demanar-li fotos i vídeos de contingut sexual. Ell coneixia perfectament la situació familiar problemàtica de la Marta i es va aprofitar de la seva vulnerabilitat.

Quan, després que ella insistís, el professor li va revelar la seva veritable identitat, la menor es va quedar en estat de xoc. A partir d'aquest moment, els abusos es van produir en diverses ocasions a l'entorn físic, tant dins com fora del centre escolar, a vegades acompanyats d'altres formes de violència física. Finalment, la Marta va bloquejar en Víctor a les xarxes socials i, en reprendre's el curs escolar, va explicar el que havia succeït al centre. En companyia del seu pare, la Marta va denunciar els fets davant les autoritats.

La sentència reconeix que el Víctor, que tenia 45 anys quan va cometre els abusos, ostentava una posició de superioritat derivada de la diferència d'edat, la seva condició de docent i l'ascendent que exercia sobre la nena. El procés va durar 3 anys i, finalment, va ser condemnat a presó per abusos sexuals continuats per mitjà de les tecnologies.

- **Mesures de protecció cautelars**

En el 42 % dels casos no s'esmenta o no consta l'aplicació de mesures cautelars. Quan n'hi ha, la mesura cautelar més utilitzada, sola o juntament amb unes altres, és la

llibertat condicional, en el 26% dels casos, seguida de la presó provisional amb una ordre d'allunyament en el 10 % dels casos. Es produeix, així, un canvi de tendència respecte del període 2021-2022, en el qual la mesura més utilitzada va ser la presó provisional.

- **Condemnes i absolucions, mesures i penes**

En el 65,2 % dels casos la dispositiva de la sentència és condemnatòria, la qual cosa suposa un descens significatiu si es compara amb el 96,7 % del període 2021-2022. Les absolucions es deuen principalment al fet que no es considera que concorrin tots els elements exigits pel tipus penal i, en altres casos, per la falta de proves. En el 71,4 % dels casos en els quals es va imposar una pena de presó, la durada de la pena va ser de més de 3 anys. Les penes de presó d'entre 1 i 2 anys constitueixen el 14,3 %. La pena accessòria d'inhabilitació per treballar en professions o càrrecs que requereixen contacte amb menors d'edat s'aplica en la majoria dels casos, però encara hi ha sentències que no la inclouen, malgrat que s'hagi d'aplicar obligatòriament després de la modificació del Codi penal introduïda per la LOPIVI.

5. Accés a Barnahus

Malgrat que la Barnahus va sorgir com a model per abordar casos de violència sexual en entorns físics, també és un recurs clau per abordar els casos de violència sexual contra la infància i l'adolescència que tenen lloc en l'entorn digital, ja que garanteix una atenció especialitzada, coordinada i centrada en l'interès superior del menor.

La ciberseducció és una forma d'abús sexual infantil i, per tant, una forma de violència sexual contra la infància i l'adolescència contemplada en els marcs legals que fonamenten el model Barnahus.⁶

Segons l'estàndard 3 «Grup objectiu inclusiu» dels estàndards de qualitat,⁷ la Barnahus ha d'atendre tots els infants que han estat víctimes o testimonis de qualsevol tipus de violència.

Els marcs normatius reconeixen totes les tipologies de violència sexual incloses sota el concepte més ampli d'abús i explotació sexual infantil, sense importar si han ocorregut en l'entorn físic o digital.

6 Article 19 de la Convenció sobre els drets de l'infant (CDI) i el comentari general núm. 13 del Comitè dels Drets de l'Infant (2011): «totes les formes de violència física o mental, lesions i abús, negligència o tracte negligent, maltractament o explotació, incloent-hi l'abús sexual».

7 Barnahus Network (2025): [*The Barnahus Quality Standards*](#).

D'aquesta manera, **tots els menors víctimes de ciberseducció tenen dret a accedir a la Barnahus**. A Catalunya, les Barnahus ja atenen també els casos de violència sexual en línia.

6. Recomanacions

Des de Save the Children, fa anys que impulsem i recomanem una especialització de la justícia en violència contra la infància i l'adolescència. Aquesta especialització ha de tenir com a objectiu una atenció adequada, eficaç i centrada en els drets de la infància i l'adolescència, d'acord amb el mandat i els drets recollits a la LOPIVI.

La materialització d'aquesta especialització s'ha desenvolupat en la Llei orgànica 1/2025, de 2 de gener, de mesures en matèria d'eficiència del Servei Públic de Justícia, amb la creació de les seccions especialitzades en violència contra la infància i l'adolescència, i amb el recent Reial decret 422/2025, que preveu únicament la conformació de tres seccions, que implica deixar fora d'aquesta resposta gran part dels infants víctimes.

Així doncs, malgrat els avenços legislatius a nivell nacional, entre els quals s'inclouen tant la llei esmentada com el reial decret que la desenvolupa, encara hi ha reptes per afrontar per tal d'implementar de manera completa i efectiva un model de justícia que estigui veritablement a l'altura de la infància. És per això que és necessari:

- 1. Garantir un nombre suficient de seccions de violència contra la infància i l'adolescència des de l'inici de la seva implementació.** La creació únicament de tres seccions en tot el territori nacional és insuficient per assegurar una resposta especialitzada a totes les formes de violència que afecten infants i adolescents, ja que la majoria dels casos es deixen en mans de seccions d'instrucció sense un enfocament d'infància. Malgrat que la implementació d'aquestes seccions hagi de ser progressiva, per complir amb els compromisos establerts a la LOPIVI s'exigeix una implementació més ambiciosa des de l'inici.
- 2. Crear fiscalies especialitzades en violència contra la infància i l'adolescència** que participin en tots els processos on hi hagi un infant com a víctima, diferenciada de la de menors — protecció i menors infractors—, o mitjançant l'especialització de places. La reforma de l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal suposa una oportunitat clau per incorporar la previsió d'aquestes fiscalies en l'article 18.3.

3. **Discernir qüestions competencials o de coordinació** respecte de l'especialitat civil de família, violència contra la dona i seccions de menors. En particular, ha d'assegurar-se que els casos de violència sexual contra nenes —també en l'entorn digital— recaiguin en les seccions de violència contra la infància i l'adolescència, en lloc de les seccions de violència sobre la dona, perquè les nenes tenen necessitats específiques diferents de les dones adultes, motivades per la seva edat, el moment de desenvolupament, el tipus de violència o la relació amb la persona agressora. A més, en la pràctica no fer-ho suposaria un tracte desigual entre nens i nenes, perquè els casos amb el mateix tipus de violència els tramitarien seccions diferents.
4. **Estendre l'especialització a tots els nivells judicials** que intervinguin en casos d'infància i adolescència, inclosos el Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, els tribunals superiors de justícia i el Tribunal Central d'Instància.
5. **Crear equips tècnics en violència contra la infància que auxiliïn jutges i magistrats**, tant de les seccions de violència contra la infància i l'adolescència com d'altres seccions quan els recaiguin les competències sobre casos que afectin infants o adolescents. Aquests equips són fonamentals a causa del seu caràcter multidisciplinari i pel fet que contribueixen a prevenir possibles biaixos cognitius i assistència tècnica en aquelles qüestions que no són pròpies de la judicatura.
6. **Assegurar la formació inicial i continuada de tots els operadors jurídics**, més enllà dels jutges i magistrats. Aquestes formacions han d'incloure de manera específica les formes de violència digital que afecten la infància i l'adolescència, així com els seus efectes i conseqüències.
7. **Garantir que les formacions incloguin continguts fonamentals per dotar de focus i contingut aquesta especialització**, abordant matèries com: els drets fonamentals de la infància i l'adolescència recollits en la Convenció sobre els drets de l'infant (CDI) i a la LOPIVI; la determinació de l'interès superior del menor, el dret a ser escoltat i la seva aplicació en decisions processals clau; les formes de violència reconegudes a la LOPIVI, el bon tracte i la generació d'entorns segurs; l'impacte de la violència en la infància i qüestions relacionades amb la revictimització; l'enfocament de gènere, i els elements clau per a una justícia adaptada i accessible.
8. **Garantir la pràctica sistemàtica de la prova preconstituïda en tots els processos**, allunyant de manera efectiva la infància víctima i testimoni de les instal·lacions judicials. L'obligatorietat d'enregistrar el testimoni s'ha d'estendre als menors d'edat majors de catorze anys, de manera que s'asseguri una protecció efectiva davant la revictimització a totes les edats.
9. **Estendre i consolidar el model Barnahus**, integrat en el model especialitzat de justícia i assegurant que també integri els casos de violència sexual en l'entorn digital, per garantir una actuació coordinada, especialitzada i

adaptada a les necessitats de la infància i l'adolescència que ha estat víctima en aquest entorn, i reduir la victimització secundària. Els projectes pilot han de començar atenent els casos de violència sexual infantil i s'han d'ampliar a mesura que els recursos augmentin, posant un focus especial en la violència digital.

- 10. Avaluar formalment l'interès superior.** És fonamental incorporar en la pràctica judicial una avaluació formal, individualitzada i estandarditzada de l'interès superior del menor, que analitzi tots els elements que el componen i garanteixi la seva aplicació efectiva en cada cas. És per això que és necessari que tots els operadors que intervenen en un procés judicial rebin formació sobre què és, quins són els punts principals per a la seva anàlisi i com es duu a terme.

La història de la Laura

Una nena menor de 16 anys va contactar amb un usuari adult per mitjà d'una aplicació per demanar-li marihuana. Com a resposta, l'usuari li va proposar donar-li el que demanava a canvi que dugués a terme actes sexuals a través d'una videotrucada, i la noia ho va acceptar. Després de fer-ho, aquesta persona li va dir que havia obtingut captures de pantalla dels actes que va dur a terme i que, si no acceptava continuar amb les videotrucades de caràcter sexual, difondria les captures de pantalla en les quals se li veia el rostre.

La sentència considera que els fets podrien constituir diversos delictes: proposició d'actes sexuals a menors a través d'Internet, agressió sexual a menors d'edat i, fins i tot, amenaces. Suposa, per tant, un exemple de com els actes que tenen lloc a través d'una pantalla també poden constituir agressions sexuals sobre la infància, i de com el material obtingut per mitjà de l'abús pot continuar utilitzant-se per perpetuar l'agressió.

A més, la sentència estableix que el fet que el primer contacte entre la víctima i l'investigat es produís per iniciativa de la menor no resta gravetat als fets. Ben al contrari: a causa de la gran diferència d'edat, el que es mostra és la seva vulnerabilitat especial i que l'acusat es va aprofitar d'aquest fet.

- 11. Educació en l'ús segur i responsable d'Internet, juntament amb una educació afectivosexual integral** —reglada, des d'edats primerenques i adaptada a cada fase educativa—, que atengui les particularitats de la socialització i l'entorn digital de la infància i l'adolescència, i que s'abordin els aspectes clau com el consentiment, la privacitat, la gestió de la identitat digital, les pressions exercides en aquest àmbit i les eines per establir límits saludables en entorns digitals, adaptats a cada etapa.
- 12. Mesures dirigides a promoure la responsabilitat de les plataformes i empreses digitals** per assegurar un compromís ferm amb la protecció de la infància i l'adolescència, garantint mecanismes efectius de supervisió, sanció i rendició de comptes que garanteixin la seva responsabilitat en la prevenció, detecció, actuació i col·laboració amb les autoritats enfront de la violència sexual en els entorns digitals. L'actual tramitació del Projecte de Llei orgànica de protecció de menors d'edat en entorns digitals ofereix una oportunitat per adaptar i enfortir el marc legal estatal.

